

mých práv a závazku musí se podrobiti právoplatnému soudnímu rozsudku, který byl jeho jménem vydán. Netřeba řešiti otázku, zda exekuce, vedená na jiné majetkové podstaty než pohledávky daňové — o jaké tu jde — byla by přípustnou. Pro názor stěžovatelky, že vymáhající věřitel, jemuž přísluší nárok proti železniční správě, nemůže žádati uspokojení z pohledávek finanční správy, není v zákoně podkladu, neboť jde jen o různá správní odvětví téhož právního podmětu, totiž státu jako dlužníka. Předpis §u 1441 druhá věta obč. zák., daný pro započtení a mající na mysli, že někdo má proti jedné státní pokladně pohledávku, na kterou by chtěl započítati dluh u jiné státní pokladny, se na tento případ právě tak málo hodí, jako zákon ze dne 18. prosince 1922, čís. 404 sb. z. a n. o úpravě hospodaření ve státních závodech, ústavech a zařízeních, jenž praví v §u 5 výslovně, že na předpisech o právním zastoupení státního majetku a o vedení exekuce proti státu se nic nemění. Zájmy veřejné nejsou v tomto případě zabavením dotyčných daňových pohledávek dotčeny, když současně má jimi býti shlazen dluh téhož státu, a když je dlužníku vždy volno, by vymáhané pohledávky zaplatil a zrušení exekuce si vymohl.

Čís. 5181.

Pro nárok na náhradu škody proti obci v Čechách, ježto opomenula učiniti bezpečnostní opatření při vykopávce za účelem opravy stoky u silnice, jest přípustným pořad práva.

(Rozh. ze dne 14. července 1925, R I 598 25.)

Žalobce tvrdil v žalobě proti obci v Čechách, že se večer sřítíl za tmy do otevřené stoky v žalované obci a uplatňoval nároky na náhradu škody, tělesným zraněním při tom utrpěné proti žalované obci z toho důvodu, že při opravě a čištění stoky odstraněné kamenné desky a vykopávku tam složití dala a řádně zábradlím nebo jinak spolehlivě neohradila, nehledíc k tomu, že osvětlení v kritickém místě vubec chybělo. K námitce nepřipustnosti pořadu práva soud první stolice žalobu odmítl, rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti. D ů v o d y: Jedná se v první řadě o to, zda žalovaná obec podnikajíc stavební opravu, dbala opatrnosti a ostražitosti, stavebníkům vubec uložené, zejména, zda výkon stavební opravy svěřila způsobilé osobě, poněvadž žalobce též vytýká, že k provedení opravy použila vubec nezpůsobilých a nezdatných osob (§ 1315 obč. zák.). To vše jsou otázky práva soukromého, o nichž rozhodovati povolány jsou soudy a ty také trestati mají ony stavebníky, kteří výstražná znamení při stavbě opomenuli (§ 380 tr. zák.). V tomto sporu přichází osvětlení odkryté stoky v úvahu nikoli jako veřejnoprávní povinnost obce, uložené jí u výkonu místní policie, a ne jedná se tedy o zanedbání této bezpečnostní policie žalovanou obcí ve smyslu §§ 36 a 37 obecního zřízení, jak první soud za to má, nýbrž jde o to, zda obec vyhověla bezpečnostním opatřením, od každého stavebníka požadovaným, při čemž osvětlení nebezpečného místa není jediným požadavkem bezpečnosti, nýbrž běží také o řádné ohrazení místa.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Vycházejí z údajů žaloby, podle nichž požadovaná náhrada škody odvozována jest z opomenutí žalované obce a od ní k tomu přibraných lidí ohledně bezpečnostních opatření při vykopávce za účelem opravy stoky u silnice, právem rekursní soud uznal, že pořad práva v tomto sporu není vyloučen. Učiniti bezpečnostní opatření, jímž jest zřízení potřebě vyhovujícího zábradlí u vykopávky na místě veřejně k chůzi používaném a výstražné osvětlení dotyčného místa, jest péče, kterou ukládá zákon každému podnikateli stavby (§ 1297 obč. zák., § 380 tr. zák., § 52 odstavec druhý zákona ze dne 8. ledna 1889, čís. 5 zemsk. zák. pro Čechy) a nikoli jen péči, která by pro žalovanou obec plynula z důvodů místní policie nebo z povinností, také veřejnoprávní, udržovati silnice a na nich se nalézající stavby v řádném stavu (§ 28 čís. 2 a 3 obecního řádu pro Čechy ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák., § 12 zákona ze dne 12. srpna 1864, čís. 46 z. zák. a § 28 zákona ze dne 31. května 1866, čís. 41 z. zák.). Podle uvedeného jde tudíž o nárok, opírající se o soukromoprávní důvod, a rozhodovati o nároku tím jsou povolání řádní soudové (§ 1338 obč. zák.) a pořad stanovený v §u 37 obecního řádu pro Čechy (zákon ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 z. zák.) nemá tu místa. Rekursní soud rozhodl dle toho správně a dovolací recurs není opodstatněn, pročež se bylo o něm usnėti, jak se stalo (srv. rozhodnutí sb. n. s. čís. 1589 a 3678).

Čís. 5182.

Mimoknihovní držitel nemovitosti nemůže se žalobou dle §u 37 ex. ř. brániti exekuci na nemovitost.

(Rozh. ze dne 14. července 1925, Rv I 841 25.)

Ku vydobytí pohledávky proti Arthuru V-ovi vedl erár exekuci na polovici dlužníkovy domu. Žaloba manželky dlužníkovy, by exekuce byla prohlášena nepřipustnou, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d u:

Žalobkyně, vytýkajíc napadenému rozsudku nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), zastává proti odvolacímu soudu stanovisko, že, ježto polovina domu byla jí jejím manželem odevzdána do držby a užívání již v únoru 1921, ona pak polovinu tu dne 5. května 1921 koupila, byla exekuce žalovaným erárem proti jejímu manželovi záznamem práva zástavního pro nedoplatky na daních na onu polovinu domu dne 7. července 1921 vykonaná, i když právo vlastnické k polovině té bylo pro ni teprve 9. července 1921 do pozemkové knihy vloženo, již nepřipustna, její odpor podle §u 37 ex. ř. proti dotyčnému záznamu že jest oprávněný a že byl neprávem zamítnut. Než toto stanovisko žalobkyně nelze sdíleti. Tvrzené mimoknihovní vlastnictví žalob-